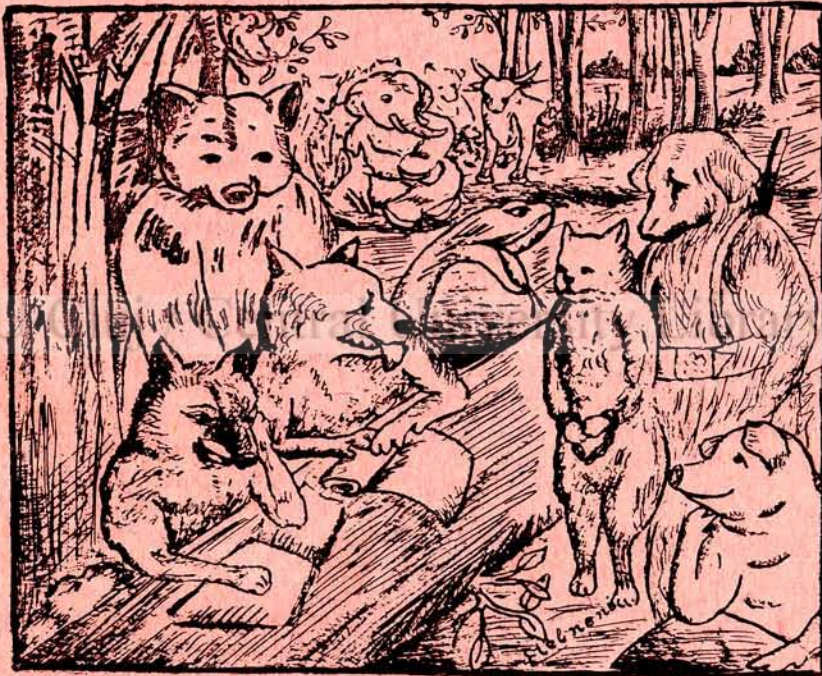

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAJAP

CIRMOS A TÖRVÉNYSZÉK ELŐTT

Bajba jutott Cirmos. A sok csalafintaságért végre is törvényszék elé került.
(Szövege a 46. és 47. oldalon.)

1937. FEBRUÁR
10.

V. ÉVFOLYAM
5. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK • TARKASÁGOK

Jól jegyezd meg!

*A levegő s a napsugár
Hasznosabb mint a patika,
S gyógyítóbb mint az orvosság!
Tudja ezt a kis Palika,
Ezért jár künn a szabadban...
Meg is látszik rajta!
Teste, lelke egészséges,
S mindig vig az arca...*

Toborzó.

Az újabb toborzásért a következőknek monddunk köszönetet: *Deák Sándor Sävädislau*, aki Kovács Varga Margit III. el. o. t., Szilágyi Miklós és Balogh Árpád új cimborákat; *Mártonffy Éva Cluj*, aki Fodor Mancsi; *Fogarassy Elemér Cluj*, aki Berky Károly és *Schwimmer Gabi Cluj*, aki Weiss Jucit toborozta be az új cimborák közé.

Körkérdés Jan Wolsky regényéről.

A karácsonyi számban befejeztük, Jan Wolsky: *Meséből valóság* e. regényét, amelyet most japán, német és angol nyelvre is lefordítanak. Mindenesetre mi büszkék lehetünk rá, hogy legelsőnek mi magyarok ismertük fel a regény szövetkezeti gondolatában rejlő értéket s fordítottuk le nyelvünkre.

A szerző legutóbbi eszperantónyelvű levelében megkérdezte, hogy vajjon tetszett-e a kis regény az új cimboráknak? És kinek mi, melyik részlet tetszett belőle legjobban?

Nos, hát erre becsületből is felelnetek kell. Gimnázista olvasóinkra gondolunk, amikor kitűzzük az alanti körkérdést:

Kiben milyen gondolatokat keltett Jan Wolsky „Meséből valóság“ című szövetkezeti gyermek-regénye. Melyik rész tetszett neki belőle legjobban s miért?

Röviden, tömör válaszokat várunk. A leg hamarabb beérkező, értelmes válaszokat az Uj Cimborá leközlí; emellett lefordítja eszperantóra és elküldi a szerzőnek Varsóba.

A regény röviden könyvalakban is megjelenik, olesó kiadásban. Különösen az iskolák vezetőségeinek a figyelmét hívjuk fel már is a megjelenő könyvre, amely vizsgai jutalmazásra is nagyon alkalmas.

Gyűjtsünk eszperantó szavakat! Gimnázista olvasóink közül többen nagy érdeklődéssel kísérik az eszperantó rovat újabb és újabb leckéit. Tanulják is szorgalmasan. De egy

nyelvet könnyen és tökéletesen elsajátítani csak úgy lehet, ha minél több szót ismer valaki. Gyűjtésük hát egy külön kis füzetbe a szavakat. S minden egyes szót tanuljatok meg alaposan. Milyen nagyszerű lesz azután, ha elsajátítjátok ezt a széphangzású nyelvet, amelynek segítségével a világ legkülönbözőbb pontjain is jó barátokat találhattok.

Csehszlovákiából csak nem rég érkezett hozzánk megkeresés, amelyben IV—V. gimnázista cseh diákok keresik az Uj Cimborák levelezési barátságát eszperantón keresztül. De érkezett már dánoktól és lengyelektől, sőt tavaly még japánoktól is hasonló megkeresés. A felajánlott barátság megkötése csak ti rajtatok mulik!

Érdekes küldeményt hozott a minapi posta Esztorzszágból, Hendrik Neemekuru eszt festőművész az Uj Cimborá ottani jóbarátja küldte. Gyermekrajzok voltak benne, egy 7—8 éves eszt leánykának a rajzai. Néhány külföldi országban már tudomást szereztek az Uj Cimborá nagy rajzgyűjteményéről s ezeket is azért küldték, hogy a rajzgyűjteményünkbe felvegyük őket. Érdekesek a küldött eszt gyermekrajzok. Lehet, hogy a tavasz folyamán fogunk is közölni ezekből a rajzokból.

Kertészkedjünk!

Lassan, lassan közeledünk a tavaszhoz. Az Uj Cimborá is megkezdí az előmunkálatoakat a kertészkedéshez. Most rendezzük a virágmagállományunkat. Az elmúlt évben olyan szépen kertészkedtek kis cimboráink, hogy az idén még több gyermeknek tudunk virágmagokat szétküldeni, mint a múlt évben.

Minihogy a kertészkedés tanítása országos érdek, a szakszerű kertészkedés az ország vagyonosodását, gazdagodását jelenti, maga a közoktatásügyi minisztérium is elismeri az Uj Cimborának a virágkertészkedés terén elért eredményeit a gyermekek között, amikor az iskolákban is kötelezővé teszi a kertészkedés tanítását. Azonban sok iskola nem tudja honnan szerezzen magvakat, az Uj Cimborá nagy virágmaggyűjteményéből szívesen küld bármelyik iskolának többféle, 10—15 kis tasak virágmagot ajándékba, csupán a portó és egyéb költség megtérítésére kér 15 Leit beküldeni bélyegben. Így az iskolák révén a közös kertészkedésben kis cimboráink is mind részt vesznek. különben a portóköltség olyan horribilis összeget tenne ki, amelyet — amellett, hogy a virágmagvakat ajándékba küldjük — az Uj Cimborá nem bírna el s így a kertészkedésmozgalmunkban akadályozva lennénk.

A puszta télen.

Hejh, mostan puszta ám igazán a pusztal!
Mert az az ősz olyan, gondatlan rossz gazda:
Amit a kikelet
És a nyár gyűjtöget,
Ez nagy könnyelműen, mind elfecséréli,
A sok kincsnek a tél csak hűlt helyét leli.

Nincs ott kinn a juhnyáj méla kolompjával,
Sem a pásztorlegény kesergő sipjával,
S a dolos madarak
Mind elnémultanak,
Nem szól a harsogó haris a fü közül,
Még csak egy kicsiny kis prücsök sem hegedül.

Mint befagyott tenger, olyan a sík határ,
Alant röpül a nap, mint a fáradt madár,
Vagy, hogy rövidlátó
Már öreg korától,
S le kell hajolnia, hogy valamit lásson...
Igy sem igen sokat lát a pusztaságon.

Üres most a halászkunyhó és a csöszház;
Csendesek a tanyák, a jószág benn szénáz;
Mikor vályu elé
Hajtják este felé,
Egy-egy bozontos, bus tinó el-elbődül,
Jobb szeretne inni kint a tó vizébül.

Mint kiüszött király országa széléről,
Visszapillant a nap a föld pereméről,
Visszanéz megegyeszer
Mérges tekintettel,
S mire elér szeme a tulsó határra,
Leesik fejéről véres koronája.

Leveles dohányját a béres leveszi
A gerendáról, és a küszöbre teszi,
Mevágja nagyjából,
S a csizmaszárából
Pipát huz ki, rá tölt és lomhán szipákol,
S oda-oda néz: nem üres-e a jászol?

De még a csárdák is ugyancsak hallgatnak,
Csaplár és csaplárné nagyokat alhatnak,
Mert a pince kulcsát
Akár elhajtsák,
Senki sem fordítja feléjük a rudat,
Hóval söpörték be a szelek az utat.

Most uralkodnak a szelek és viharok,
Egyik fenn a légben magasan kavargó,
Másik alant nyargal
Szikrázó haraggal,
Szikrázik alatta a hó, mint a tűzkő,
A harmadik velök birkózni szemközt jö.

Alkonyat felé, ha fáradtan elülnek,
A rónára halvány ködök települnek,
S csak félig mutatják
A betyár alakját,
Kit éji szállásra prüszögve visz a ló...
Háta mögött farkas, feje fölött holló.

PETŐFI SÁNDOR.

Farsang hercege.

Zene zengett, pohár csengett, víg kacagás csiklandozta torkát a vidám társaságnak. Farsang volt. Ilyenkor szabad volt a kis hercegeknek is apróbb bohóságokat elkövetni. Mert, hogy el ne felejtsem megmondani a víg társaság csupa kis hercegekből állott.

Hogy pedig veszedelmes meggondolatlan tette ne ragadtassák magukat, ott volt mellettük a hercegi nevelő.

A kültelken épült polgári kis villában folyt a vidám farsangi mulatság.

Ceremóniáskodás, főúri lakáj, hiányzott innen ilyenkor. A kis hercegek mint egyszerű „nyárspolgárok“ élvezték a különös, nekik szörnyen tetsző alkalmat. Mindenki a neki legjobban tetsző jelmezben. Az egyik asztalos, a másik pék, a harmadik szegény utcaseprő, —

akadt közöttük még kéményseprő is. Pompásan mulattak egymáson, szívből jövő őszinte kacagással.

A kis uralkodó herceg Árió, hirtelen támadt ötlettől elragadtatva kiadta a jelszót:

— Fiúk, ki az utcára!

— Helyes, menjünk! — zúgtak rá kórusban.

— Bocsanat fenség, — hajlongott a tudós jelmezbe öltözött nevelő, — a fenséges szülők aligha adnák erre beleegyezésüket...

— Ne féljen a nevelő úr — csupán csak a Frici barátunkig megyünk, az pedig csak itt, a közelben lakik.

— Úgy, akkor gondoskodok, hogy a fogatok előálljanak...

— Fogatok nélkül nevelő úr, legyünk egy-

szer mi is szegény polgárok, csupán egyszerű kabátokról gondoskodjék...

— Én kötelességemet megtettem, fenséges urak...

— Hurrá fiúk! fel az útra!

A nyolctagú vidám társaság vidám dudorászás közben halad tova a villanyfényes külvárosi utcákon. Szokatlan volt nekik az út, a hely és a helyzet. Tetszik a szabadság. Máskor fényes hintón, lakájoktól körülvéve, fényes belvárosi utcákon robogtak tova.

De egy kicsit, mintha sokáig tartana az út. A környék is más. Szegényesebb. Alighanem eltévedtek... A vezető kis hercegen mintha szorongás féle látszanék...

A mosolygós arcok lassankint elkomolyodnak. A külváros nyomornegyedébe értek. Alacsony házak, apró ablakokkal. Gyenge öltözetű alakok. Egy-egy vézna fiucska halad el mellettük. Itt már ritkábbak a lámpák is.

A fényes termekhez, selyembe, bársonyba öltözött emberekhez szokott kis hercegek egy csoportba tömörülve kószálnak az utcákon... Mi lesz a kaland vége?

Az uralkodó kis herceg töpreng, csodálkozik. Ilyenek is vannak, akik hiányos rongyokban járnak... Aztán házak, melyeknek talán padlásuk sincsen?

Megkérdez egy fiúcskát:

— Mondd kis fiam, hol laksz te?

— Úrfi kérem, nekem nincs lakásom...

— Hát szüleid?

— Nincsenek...

— Hol hálsz az éjjel?

— Jó emberek ígértek szállást éjszakára...

— Vezess oda!

Odaérnek. Alacsony ház, mint a többi.

Piciny ablakok. Fűrézpórral, papírral bedugottak, beragasztottak. Bemennek. De csak hárman. A dohos, fülledt levegőben szinte rosszüllét környékezi a kis herceget. Homályos világítás. Összetákolt, szegényes bútorzat. Gyalulatlan lócák. Egy ágy félében borostás arcú aszott beteg férfi. Pislákoló tűz mellett foltos, foszladozó ruhájú nő kavar valami lisztfélével készült ételt.

A kis herceg csak áll. Néz. A család szintén. Mélységes zavart csend. De mondani kell valamit. Miért jöttek, kik ők?

— E kis fiú vezetett ide. Nincs senkije. Egy kis segítséget hoztunk.

A herceg csodálkozik. Ő beszél? Mintha valahonnan ismeretlen mélységből hallaná hangját. Nem bírja tovább. A nála levő pénzből néhány darabot az asztalra szór, aztán ki, az áldott, friss levegőre. Nagyot szívnak belőle! Alig tudnak magukhoz térni. Már oda a gondtalan pajkos jókedv. Farsang hercegeből a könyörület hercege lett... Egy arra baktató kocsit szállítja őket haza.

Mondjam tovább? A farsangi kaland üdvös gyümölcsöket termelt. A kis herceg hatalmas parkjában tavasszal szép, egészséges, napfényes házikókat építtetett a nyomorgó, szegény emberek számára. Így lett farsang hercegeből a könyörület hercege.

Gyermekálmom.

Mikor leszáll az est,
S elcsendesül minden,
Szép Tündérországról
Álmodik a lelkem.

Angyalszárnyak visznek
Szép mesék honába,
Be-be kukucskálók
Fényes palotákba.

Látok tó vizében
Táncos tündéreket,
Csillagokkal játszó
Boldog gyermekeket.

Látok sok nagyurat,
Ezer cifraságot,
Ezüstöt, aranyat,
Fényes királyságot.

Látok ezüsthéjben
Csillogó nagy termet,
Dúsan rakott asztalt,
Nótázó, vig kedvet.

Látok aranytollú
Madarakat szállni,
Kéklő hegyek felett
Istenre találni.

Látok sok-sok tarka,
Szép, virágos rétet,
Rajta csilingelő
Vig fülemiléket.

Sok-sok mindent láttam,
Aztán felébredtem,
Fájt a szívem, mert csak
Álmodott a lelkem.

AJTAY GABOR.

Bemutakozó.

Ezt a kis cimboránkat mi mutatjuk be nagy büszkén az olvasóinknak. Rezik Aliznak hívják, III. gimnázista. Nagyszerű zenész. Már ezelőtt két évvel egy operettet vezényelt le.

Most készül első önálló zongorahangversenyére városunkban, Clujon. Ugy-e, kis cimborák, erre a hangversenyre mi is mindnyájan elmegyünk?

A farkas és a bárány.

FARKAS (*Felül áll, ordít*): Ou, ou, ou...

Rengetegből is kibuvok,
tán szomjamtól — szabadulok;
pedig nem is szomjúság...,
mi bendőmben gyötörve rág,
de a „farkas“ nevű éhség — —
Csak valamit találhatnék...

BÁRÁNY (*Lennebb áll, béget*): Be, be, be...

Itt a parti fák húsében
táncsak szűnik hevülésem —;
mert a bundám, bárcsak „bárány“
— igen meleg nyárvég táján.
...No, de... itt a pompás friss víz...
(*Meglátja a farkast.*)
Hát az ott miféle bikfic?

FARKAS (*Ravaszul*):

Ha jól nézi „ordas“-ságom,
ott lent én a bárányt látom.
— — Hopp! Valami okot hamar!
...Ráfogom, hogy... vizet zavar.
(*Ráförmed a bárányra*):
Ejnye, adta-teremtette!
Mért nyalsz az ivóvizembe?
Mikor én innya akarok,
te azt gonoszmód' zavarod?!

BÁRÁNY (*Reszketve*):

Ó, te farkas, hogy' tehetném?
A víz téled folyik felém...

FARKAS: ...Vagy ügy?!

Fogd be a szád és ne... hazudj!
Hat hónapja rágalmazál!
(*Félre.*) Erre mentséget nem talál.

BÁRÁNY: Hat hónapja? Azon kezdem,
én... én... még meg se születtem.

FARKAS: Lári-fári! Akkor apád
szórta reám gyalázatát.
Most meglakolsz, ebugatta!
Hám, hám... (*Marcangolja a bárányt.*)

*

— — Így járnak az ártatlanok,
ha gonosz-szívűek a nagyok!

Aesopus után: Bartha István.

Találd ki!

Fehér lelke, fekete nadrágja, zöld a dolmánya.
Sóval, szalonnával kenyeredet jobb izüire váltja. Mi az?
(*Retek.*)

*

Ha irulsz, ha pirulsz, azért biz én leveslek,
malomba nem viszlek, édes vagy, hát megeszlek. Mi az?
(*Csesznye.*)

Farsangi bál.

Évike és Bandi — két aranyos gyerek,
 Van sok szép játéka, egyik sem kesereg.
 Szépen rendben tartják, takarítanak, varrnak,
 Nincs is itt hibája kéznek, lábnak, karnak.
 De keresztmamának ma van nevenapja
 S a köszöntő verset Bandiékétől kapja.
 Így a babaszoba gazda nélkül marad,
 No van terefere! Mackó szíve dagad.
 Tetszik neki erőst a francia dáma,
 Nagyot rikkant: hej! de jó kedvem van máma!
 Bobóc Miska sem rest, a középre perdül,
 Megárad benn' a szó, szájából csak úgy dül:
 Rendezzünk bababált! miénk ez az óra!
 Használjuk vígságra, használjuk a jóra.

(A képet rajzolta: Csizék Nelly.)

Jól van, jól! — zúgták rá. — Ha tréfa, jó tréfa,
 Mulassunk, farsang van, nincs honn Bandi, Éva.
 Nyúlzenekar kezdi, a talp alá húzza,
 Habár csak nyekereg és a vonót nyúzza.
 De a nagy jókedvben ki venné ezt észre?
 Az ügyes táncosnők járnak kézről-kézre.
 Csupa mulatság, tánc, nem pediglen próza,
 Ahogy Bobóc Miska a táncot aprózza.
 Am Mackó úrnak is csinos lány a párja,
 Akivel a csárdást kényes, cifrán járja.

*

Telik a bababál, mindenki jól mulat,
 Sohsem volt még talán ily jó a hangulat.

MARCELLA NÉNI.

Círmos önagysága a törvénytörés előtt.

Círmos önagysága több, mint két hete, hogy elkerült a háztól. Mert a gazdasszony észrevette, hogy torkos cica, mindenbe bele-dugja az orrát és bele mártja hegyes nyelvét. Ezek után nem csoda, ha mindenki azt gondolta, hogy Círmos örökre számúzve van a háztól. Természetes, hogy Cincogó ténsur és családja ebben a boldog meggyőződésben éltek. De a szomszéd Hosszu Farkuék is. A két család elhatározta, hogy megtartják a fiatalok lagziját, ami eddig azért késett, mert a doromboló házirémtől még élni sem mertek. Bezzeg mióta nincs veszély, annál vigabban

telnek a napok. Cincogóék és Hosszu Farkuék nagyban készültek a lagzira. Az éléskamrából elcsentek egy jókora sajtot, azonkívül csomó mogyorót és mindent, ami szemnek szájnak ingere. Cincogó ténsur hegyesre pödörte a bajuszát, drága életépárja letisztogatta hosszú sleppes farkincáját, szürke bundácskáját is megrázogatta, nehogy a moly belekapjon. A fiatalokról nem is beszéltek, akik nagy boldogságukban minden alkalmat megragadtak, hogy hegyes orrocskájukat összedörzsöljék. Végre elérkezett a nagy nap. Megterített asztal mellett ültek a boldog csa-

ládtagok. Asztalfőn az ifjú pár foglalt helyet és számos rokon, kedves ismerős vett részt a lakomán. Ugy éjféli felé a jókedv elérte a tetőfokát. Az egész társaság vig cincogásba kezdett, amikor jaj, rémes, borzalom! egy hatalmas bajusz lett hirtelen látható. Két zöldesen villogó szem s végül Uram, Isten, teljes életnagyságában megjelent Kacor ur. Az előbbi vig cincogást szörnyű kétségbeesés váltotta föl. S aki csak tehette, ki erre, ki arra, jobbra, balra kámforrá vált. De Cirmos most nem törődött a menekültekkel, rettentés rossz borbén volt és csak az Isten tudja, hogy miből és hogyan élt az elmúlt két hét alatt. Egyenesen a megterített asztalnak tartott s mohón falatozni kezdett. De csak kezdett, mert a következő percben éktelen ugatással az éléskamra ablakán keresztül beugrott Bodri. Ó szegény, félelmetes Kacor úr nagyon szánalmas látványt nyújtott. El lehet képzelni, ha még Bodri kőszívét is meglágyította. — Jól van, — dörmögte az öreg házörző — látom, hogy mindjárt kifut belőled az élet a nagy félelemtől. Hát nem marcangolalak szét, pedig megérdemelnéd az örökös torkoskodásodért, hanem törvényszék elé állítalak és az ítélkezzen fölötted. Most pedig indulás, egy, kettő! vakkantotta el magát Bodri s megvetéssel nézte végig a nyárfalevélnék beillő pákosztos Cirmost.

Elindultak. Elöl citerázott Cirmos, utána lépkedett méltóságteljesen Bodri. Így mentek-mendégéltek már jó ideje, amikor egy hatalmas erdőbe értek, ami fölött világított az égi villany. Az egész környékre mély csend borult. Az erdő összes lakói az igazak álmát aludták, mikor Cirmosék megérkeztek. Bodri megeresztette mély baritonját, vau, vau, hívta az erdő lakóit. Ébredjetek, bűnös fölött ítélkezzetek! Farkas bíró koma bosszusan dörmögött. — Na várj csak bűnös, akiért a legjobb álmomból kellett fölkelnem. Róka prokátor uram gondolta magában, ha már éjjel kell a védencemet védjem, remélem, hogy gazdag lesz és bőven megjutalmaz engem. Bagoly esküdt úr felvette a szemüvegét, hogy evvel is növelje a tekintélyét. Alig telt el egy pár perc s már együtt volt a bíróság és a nagyérdemű közönség. Kigyó az ügyész a legmérgezőbb vádakát sziszegte szegény Cirmos felé. Medve esküdt uram szeliden, védelmezően dörmögött. Rémülten gondolt arra, hogy mi lesz vele, ha róla is kiderül a sok mézlopás, ami a lelkét terheli. A tanúk kihallgatása és a vádbeszéd után fölállt Róka koma, megköszörülte a torkát és hozzá fogott nagyhatású védőbeszédjéhez.

— Tekintetes ügyész úr! Felelek azon

vádjára, hogy a bűnös miért nem dolgozik, miért nem becsületes uton keresi meg kenyerét, mint például a nagy tisztességnek örvendő Bodri, aki házörzéssel foglalkozik. Vagy mint a ló barátunk is, aki számtalan módon igyekszik hasznosítani magát. De kérdem én, mivel foglalkozzon szegény védencem, aki csak az egerészethez ért. Igaz, hogy ezért nagy becsületnek örvend az olyan Cirmos, amelyik egeret fog. De kérdem én — emelte föl a hangját Róka koma a honorárium reményében — nem volna nagyobb a bűne, ha szegény cincogó társainkat gyilkolta volna halomra.

— De, miért nem lehet Kacor vádlottnak rendes és hasznos foglalkozása? — szólt közbe az ügyész. — Már ezért is börtönben a helye, ahol alkalmá lesz csendes munkát megtanulni.

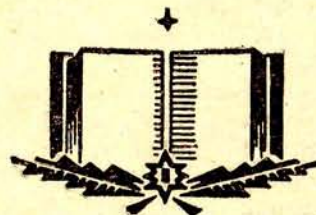
— De mi lesz a védencem apró fiaival, a kis Cicákkal, akinek a vádlott a legjobb falatokat nyújtotta, amit saját szájától vont el. Részemről azt tanácsolnám a nagytekintélyű bíróságnak — mondta Róka koma mély meghajlással a legalázatosabb hangján —, hogy most az egyszer bocsássanak meg a védencemnek a gyermekeire való tekintettel és adjunk alkalmat arra, hogy megjavuljon és tisztességes mesterséget tanuljon.

A védőbeszéd után a bíróság visszavonult, hogy meghozza az ítéletet. Pár perc múlva vissza is tértek a lombokkal körülvetett bírósági terembe és kihirdették az ítéletet, amelyik eképen szólt:

— Mivel a vádlott első ízben van a törvény előtt és tizenkét apró Cirmosnak gondos anyja, azonkívül Cincogókat sem bántotta, bár az igaz, hogy játékos kedvével sokszor halálra rémitgette őket, de gyilkosságra sohasem vetemedett, hát ezért most az egyszer fölmentjük, abban az esetben, ha ünnepelesen megígéri, hogy ezentul komoly foglalkozást tanul, ami embernek, állatnak egyformán javára lesz.

Azóta sokszor láthatjuk, hogy a cicák órák hosszát egy helyben kuksolnak és török kicsi eszüket, hogy mit is tanulhatnak, amíg a buzgóság el nem nyomja őket és mély álomba nem merülnek.

Etel néni.

Köszöntő

Dezső, Katalin, Bálint, Julanna, Simon, Zsuzsanna, Aladár, Nóra, Mátyás, Géza, Sándor, Berta és más névnapokra.

Elindultam a mezőre, reméltem, hogy találok
És leszedek egy szép csokor kedves fehér virágot.
Fehér uton csak ballagtam, fehér mezőt találtam
Nem volt virág, csak fehér hó! Szomorúan
megálltam.

Könnyem csordult! busan néztem a csillogó mezőre
Egyszerre csak elém állott a szép mezők tündére.
És kérdezett, mért busulok, ha tud segít ő rajtam!
Reám nézett és megértett, bár egy szót sem szólt
ajkam.

Suhintott a tündérvessző s csoda történt előttem
Sok-sok fehér virág virult: Még sem hiába jöttem.
Intett, szedjek és amikor csokrom elébe vittem
Kért, adjam át üdvözlét, miként e csokrot itten.

Fogadd kérlek e virágot s mi kik körötted állunk
E csokorral im átadjuk sok-sok jó kívánságunk.
Virág nyiljon utaidon és mindenütt körötted,
De törje le töviseit a jó tündér előtted!...

Oradea.

BODNÁR IRMA

Brazília érdekes természetvilága.

Irla: Teleky Dezső.

1.

Brazília végtelenbe vésző mezőségei: a campok.
A föld legnagyobb folyama az Amazon. — Az
örökkézőld őserdőkben állandó a virágzás. —
Úszó szigetek kényszer utasokkal. — Vakmerő
világutazók behatoltak az őserdőkbe. — Sokan
szomjúságtól pusztultak el, pedig mellettük volt
a pompás, üde víz.

Délamerikának legnagyobb országa Brazília. Egész Európa kényelmesen elérne benne. Területének felszíne leginkább lapályos, mely lankás dombokkal váltakozik. E helyeken több ezer négyzetkilométernyi terjedelemben fűnél egyebet nem láthatunk. Ezt a végláthatatlan mezőséget Camp-nak hívják. (Olvasd: Kamp!), melyeken a fű soha el nem hervad, örökösen sárgás-zöldszínű, másfélméterre is megnő és nagyon dús.

A Campok között autóval átrobogva, fűtenger kíséri mindenütt. Bármerre nézünk, mindenhol a szarvasmarhák és juhok ezreit találjuk, amint hatalmas csordákban s turmákban fogyasztják a pompás fűvet. De akadnak közöttük falkaszámra struccmadarak is, melyek négy-lábú társaikkal békésen megférve, együtt legelgetnek. Vízhányuk sincsen, mivel a Camp vízrendszere bőséges; folyók, patakok, csermelyek hálózják be ezeket a messze látóhatárba vésző mezőségeket.

Braziliának északi és a tengerpart felé eső keleti része hegyes-dombos vidék. A világ legnagyobb vízgyűjtő folyama az Amazon, az (az Egyenlítőtől délre) kettévágja Brazília északi részét. Ennek a mérhetetlen víztömegnek

felsőfolyása mentén a partokat sok száz kilométer szélességben olyan őserdők borítják, melyeken keresztül kultúrember még nem hatolhatott át. Braziliának déli és nyugati részein is nagyon sok az őserdő, melyekben az Amazon menti őserdőkhez hasonlóan tigrisek, gorillamajmok, különféle kígyók, más veszedelmes állatok, s a madarak százezrei tanyáznak.

Az őserdő olyan változatos, hogy azt leírni csak általánosságban lehet. Hogy mégis némi fogalmat nyerjünk ezekről a rengetegekről, mint legjellemzőbbet említhetjük meg, hogy az őserdő belseje még nappal is sötét, s mivel a legforróbb napsugár sem tud magának útát törni a sűrű lombok között, állandóan nyirkos hideg van az őserdő mélyén.

Itt legtöbb fának a törzse 25—30 méter magasságig síma, s csak azután bontakozik ki óriási lombkoronája. Képzeljünk el most 70—80—100 méter magas, sűrűn egymás mellett álló végtelen sok ősfát, melyeknek tekervényes ágai, lombzatai összeguboncolódva dúsán és buján egymásba fonódnak. Ezeket a vén, hatalmas törzsű fákat derékvastagságú indák, liánok, légygökerek borítják, s valósággal fojtogatják. Mivel az élősködő növények kiszívják a fák életerőit, természetes, hogy századok múltán a fával együtt elpusztul a gyilkos növény is. A liánok s egyéb élősködők feltűnő élénk-színű virágaikkal borítják be az örökkézőld lombokat. (Braziliában a fák levelei mindig zöldek. A mi ősziünk sárga-piros, hervadt levelei itt teljesen ismeretlenek. A levelek zölden hullanak le a fákról.) Az őserdő kívülről nézve a tarka bimbók és virágok millióitól ékes. Itt a természet sohsem nyugszik. Nincsen ős, amikor a

táj pihen; nincsen tél, amikor a fák alusznak. Örökös a tavasz és a nyár, örökös a bimbózás és a virágzás. Az őserdőkben a teremtés állandó. A korhadt fák körül új sarjadosások rohamosan törnek elő. Minden pusztulásnak bőven van utánpótlása. Nincs soha szünetelés.

Évenként decemberben és januárban, mikor megindulnak a záporok és esőzések, az Amazon valóságos tengerre árad. Ilyenkor a vadúl morajló folyam ellepi az őserdők nagy részét, a fák gyökereit aláássa, s különösen a partok földjét omlóssá teszi. Nagyon gyakran a parti faóriások ágyúörgéshez hasonló robajjal zuhannak be a folyam megáradt hullámaiba. Máshol az Amazon hömpölygő árja egész szigeteket szakít le az őserdőkben s ragadja magával a tenger felé. Ezek a szigetek gyakran láthatunk kényszerutasokat. Gólyák, krokodilushoz hasonló alligátorok, a fákön majmok, papagájok, a bokrok közt üvöltő púmák, tigrisek, szóval az állatok, amelyek az őserdő elvált területein, az elszakadás idejében tartozkodtak.

Egy-egy őserdőbe már mélyen behatolt a mindent meghódító, kíváncsi ember. Vakmerő utazók bámulatos kitartással és megerőltetéssel, nagyon sokszor életük, vagy egészségük feláldozásával bemerészkedtek ezekbe a titokzatos területekbe, ahol csodás növény- és állatvilág tárult fel a kutatók előtt. — Érdekes, hogy az őserdők mélyén nagyon sok utazó a szomjúság gyötrelmeitől pusztul el, mert hetekig tartó útjukban sehol sem akadtak ivóvízre. Sziklaforrásoknak, pataknak nyoma sincs. Pedig, ha tudták volna, hogy a természet itt is gondoskodott vízről, nem kellett volna a szerencsétleneknek szomjan meghalniok. A víz ott volt közvetlen közelükben s mégsem találták meg.

Hogyan lehet ez? Hát úgy, hogy az őserdő minden részében feltalálható az a nagyon gyakori növény, mely a csalánfélékhez tartozik és két-három méter magasra is megnő. No hát ennek a növénynek bürökhöz hasonló, vastag, üres szárába raktározza el a természet a jóízű friss vizet. Ha ezt a szárat megfűrjék, a nyíláson 1—2 liternyi tiszta víz folyik ki. És minél nagyobb a szárazság, annál bőségesebb a növény törzsében összegyülemlett vízkészlet.

Látjátok, cimborák, mégis csak okos dolog, ha az ember olvas, tanul, a nevezetesebb tudnivalókat megjegyzi magának, mert sohasem lehet tudni, hogy életünk folyamán milyen tudásunknak vehetjük majd gyakorlati hasznát. Egy-egy veszélyes helyzetben bizony még életünket is megmenthetjük szerzett tudásunknak, vagy mások tapasztalatainak felhasználásával.

(Folytatjuk.)

Ahogy kis munkatársaink írnak...

A boldog pásztorfiucska.

A király vadászott a mezőkön. Jancsi a közelben legeltette juhait és teljes szívéből énekelt.

„Jó! jó!” mondta a király Jancsinak. „Mi tesz téged oly boldoggá, kis fiam?” „Miért ne lennék boldog?” felelte Jancsi. „A mi királyunk se gazdagabb mint én.” „Nagyon helyes” mondá a király. „Mutasd meg tehát kincseidet.” „Reám is úgy süt a nap, mint a királyra, mondta Jancsi. „A virágok is ép úgy nyílnak nekem, mint neki. Ezer dollárért nem adnám a kezeimet. Az én szemeim többet érnek mint az ő összes drágakövei. Van ennivalóm és ruházatom, nem vagyok én akkor olyan gazdag, mint a király?” „Igazad van”, mondta a király, „és te boldogabb vagy fiacskám, mert meg vagy elégedve avval amid van”.

Angolból fordította:

Máthé Ete'ka IV. g. o. t., Bistrița.

Dr. Kopasz kalandjai.

6.

Írta és rajzolta: Nagy Kató.

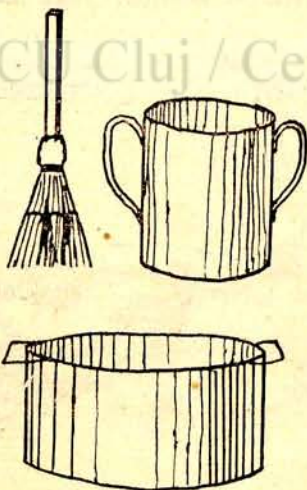
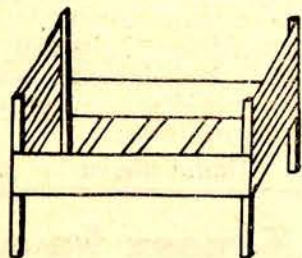

Nyálkás, hideg kezek tapogatták végig, érezte, amint az undok mancsok végigtapogatták. A borzalomtól összerázkódott és kinyitotta a szemét. Minden oldalról békaszemek pislogtak feléje. Ezekből a kidülledt szemekből nem lehetett semmi mást kiolvasni, mint kíváncsiságot és könyörtelenséget. Riadtan fel akart ugrani, de mozdulni sem tudott, mert kötelekkel le volt kötözve. Lassan kezdett dr. Kopasz is a valóságra eszmélni; az óriásbékák országába került, akik most telve bosszúvágygal, meg akarják rajta torolni kisebb rokonaikon elkövetett rengeteg kegyetlenséget.

JÁTÉKSZOBÁNK

Kis munkásaim! Szobátokban már a leg-szükségesebb bútorok megvannak nappalra, de vendégeiteknek éjjelre is kell gondoskodnotok pihenőről. Ezért ágyat is kell vennünk, vagy csinálnunk. Mi az utóbbira vállalkozunk, mert pénzünk nincs s ha szükséges, vagyunk mi olyan mesterek, mint a falu asztalosa.

Veszünk 4 szál gyufát, melyekből az ágy lábai lesznek. Vágunk keményebb papirból 2 db. 2 cm. széles és 8 cm. hosszú szalagot. Ezek lesznek az ágy oldaldeszkái. Ezekre páronként felragasztjuk a 2-2 gyufát úgy, hogy a papírszalag végén legyenek a gyufaszálak. Azután vágunk a papirból 3 cm. széles és 4 cm. hosszú 2 db. négyszögű lapot s azokat

felragasztjuk ágy végdeszkának úgy, hogy az ágy lábak 4 cm.-re legyenek egymástól, amint a rajz mutatja. Végül 4^{1/2} cm.-es keskeny szalagokvégeit kissé felhajtvá az oldalakhoz ragasztjuk, hogy ágydeszkák is legyenek. Az így elkészült ágyba hosszúra teszünk 15-20 db. 8 cm.-es szalmaszálát, hogy a deszka ne nyomja a baba oldalát. Kis leányok szabhatnak ócska vászonból 4-8 cm. nagyságu lepedőt az ágyba. Ha vászon nincs, jó egy akkora selyempapírdarab is. Úgyancsak 4-5 cm. nagyságu vásznat keltéshajtvá a kis leányok varrják össze 2 oldalon, fordítsák ki és tépelt tóluval töltsék meg, s kész lesz a párna is. Egy kis

posztódarabból aztán takarót is adhatunk vendégeiteknek. A rajzon levő többi tárgyról a jövő számban fogunk írni.

Mohalyi bácsi.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő,

II.

Ernő rosszszívű fiú volt. Volt egy nagy fehér macskája (ő bírt egy nagy fehér macskát), de sohasem adott neki egy kis tejet, vagy kiflit. Azért senki sem szerette őt. — A rosszszívű embereket mindenki gyűlöli. — A darázs miért akarta megszúrni az Ernő orrát? — Azért, mert semmit sem adott a macskának. — Ki szereti (kedveli) az igazságot? — Minden jó ember kedveli (azt).

Szavak. — Vortoj.

egy kis tejet = iom da
laktó

gyűlölni = malami

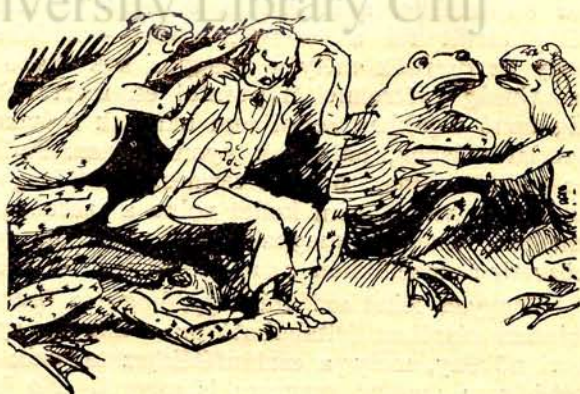
igazság = justeco

(a da, mennyiséget jelző szó használata később fogjuk megtanulni)

vagy (kötőszó) = aŭ

Dr. Kopasz kalandjai.

7.

Ezután már nem sokáig hevert dr. Kopasz a szép meleg nyári napon. Elhurcolták egy hideg földalatti verembe. A melléje adott örök rosszindulatúan pislogtak reá s dr. Kopasz, ha lehetséges, még rosszabbul kezdte magát érezni. Ő persze, ekkor még azt képzelte, hogy börtönben van s csak akkor jött rá, hogy tévedett, amikor megjelent asszisztenseivel dr. Kroáksz, Oriásbékország legelső természettudósa, aki pontosan olyan módon kezdte vizsgálni, mint ahogy annakidején ő maga vizsgálta a békákat. Már a hideg verejték kezdett csepegni a szerencsétlen tudós homlokán, (persze, mert ő tudta, hogy ilyen vizsgálatok után elevenen fel szokták boncolni a páciens), amikor hosszas brekegés után eltávozott dr. Kroáksz kíséretével.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Cselényi Béla. A küldött kézirat megérkezett. Használható s így, amint csak hely kerül rá, közlésre is kerül. Meleg üdvözetem addig is, míg levelére levéllel válaszolhatok. — *Nemes Nagy Márta.* A kéziratok szerencsésen beérkeztek. A „szívek dala” leg hamarabb közlésre kerül. „Apám születésnapjára” is jó. Legkevesebb sikerült a „Tanítónéni névnapjára” írt vers. No, de ehelyett kapunk majd mást Szíves üdvözet. — *Kormos Jenő.* Levele szerint intézkedtem. A fényképre a cinkografálásnál vigyázunk. Az első fordított részek elmentek-e már? Szíves üdvözet. — *Pécsy Bertus, Alunisu.* Emlékszem a megbeszélésre és megállapodásra. Azonban a mai napig hozzánk nem hoztak továbbítás végett fényképeket. Utána nézek. Szeretettel üdvözöllek. — *Hegyí Mózes, Braila.* A küldött leveleket Lévy Józsefné urasszonynak elküldtük. Amit tehetünk a brailai iskolás gyermekekért, szívesen tesszük. Üdvözetünk.

Szabó Józsika I. el. ot. Kapod-e, Józsika, rendszeren az Uj Cimborát? A leveledet, amit februárra ígértél, várom. — *Fischer Bandi és Lajcsi.* Jófelfogású, ügyes fiúk vagytok; ismerlek személyesen is benneteket. De ám a többi kis cimborák nem ismernek, csak, ha nekik is bemutatkoztok egy ügyes levélkében. — *Berger Ancika II. el. ot.* A karácsonyi számot nem tudtuk pótlásképen senkinek sem elküldeni, mivel teljesen elfogyott. Kapod-e rendszeren a számokat? — *Jakab Ica I. g. ot.* Uj cimboránk vagy. Szeretettel fogadunk kis táborunkba. Egyszersmind várjuk bemutatkozó leveled is. — *Kis Gizike, Mezey Bözsike III. el. ot., Vadnay Margit I. el. ot.* Uj kis cimboráink vagytok. Kicsi Margit, teveled találkoztam a satumarei újévi találkozón. Még szavaltál is. Remélem, az Uj Cimborá iránti hűségben és ragaszkodásban nem fogtok megrestülni. — *Klein Ella, Berki Ica, Demjén László, Rosenfeld Annus, Keresztessi Józsika.* Várom a ti bemutatkozó leveleteket is, amit minden új cimborának illik beküldeni. — *Fűr Évika.* Még csak most voltál síró-rívó kis baba, emlékszem rád s lám, már az Uj Cimborát olvassa neked édesanyád. No, ha lesz majd fényképed, küldj egyet, hogy hadd lássalak, milyen nagyot nőttél. — *Papp Kató, Simleul-Silvaniei.* Szomorkodtam betegséged hire miatt, Katókám. Szeretném hinni, hogy a betegséged azóta már jóra fordult és ismét jókedvű és mosolygós vagy s írni is fogsz nemsokára. — *Tanka Geyza II. el. ot.* Küldöd a megfejtést. Be is kerül a sorsolásra, mert amint látom, hibátlan. A tanulás jól megy — úgy írod —, ez pedig nagyon fontos, kis cimborá. Kedves szüleidet melegen üdvözölöm. — *Reba Bertalan.* Nem is gondoltam, Bercikém, hogy ilyen jó levelező leszel. De meglásd, hogy hasznát veszed. Megtanulsz fogalmazni, helyesen írni. Nem esel majd kétségbe, ha akárkinek is kell levelet írni. A megfejtés a sorsolásra bekerül. A névnapí kivánsogokat köszönöm, kis cimborám. — *Páll Bandi IV. el. ot.* Ritkán írsz, Bandikám, de olyankor kiadósan. Ezt már

szeretem. Nem hiába hordod azt a kis székely koponyát a nyakadon, de fején is találsz a szöveget. Sajnos, az ősszel, bár terveztem, nem tudtam elmenteni hazzátk. No, de ami késik, nem mulik. Űgyesen toboroztál az iskolában s barátaid között. No, csak folytatd! A tavalyi toborzóversenyen szép könyvet nyertél, aminek igen örültél. No, no! Páll Bandi, ahogy most megindultál a toborzással, még megint a nyertesek közé kerülhetsz. — *Orbán Laci I. el. ot.* Páll Bandi toborzott be az új cimborák közé. Lapot már küldtünk neked. Megkaptad-e? Írd meg. — *Kalamár Laci I. el. ot.* Téged is Páll Bandi toborzott be Ti Gheorgheni-ben laktok. Neked is ment már lap. Írd meg, hogy megkaptad-e s mit tettél neked legjobban benne? — *Dávid Gyuszi, Kalamár Gabi, Mózsner Géza.* A Páll Bandi barátai vagytok s szeretnétek ti is megrendelni a lapot. No, küldünk nektek mutatványszámot, olvassátok el figyelmesen s kérjétek meg kedves szüleiteket, hogy rendeljék meg nektek a lapot. Bizonyára teljesítik majd kéréséteket. — *Zoltán Levente I. el. ot.* Óh, de kedvesen írtál, kicsi Leventém! Kétszer is elolvastam örömben. Mert nem kis dolog az, mikor egy első elemista levelet ír a szerkesztő nélinek. Hozzá, mikor még a nagy betűket nem is ismered. Annál nagyobb az én öröömöm, mert azt látom ki az ilyen levélből, hogy az az első elemista levélíró, hűséges, ragaszkodó kis cimborá, aki sok hasznos dolgot tanul az Uj Cimborából és bátrabb a nagyoknál, mert akkor is meg mer írni egy levelet, amikor még a nagy betűket nem is ismeri. Sajnálom, hogy nem láthattalak, mikor itt jártál a városunkban. No, írd kicsim máskor is. A fényképed kitűnően sikerült. El is tesszük az albumunkba. — *Zoltán Balázsné.* Sajnáltam, hogy ittléte alkalmával nem találkozhattunk. De talán egy más alkalommal sikerülni fog. A kicsi levele engemet is meglepett, annál inkább, hogy teljesen egyedül írta, hogy senki nem is tudott róla. Észrevételeit a lapra vonatkozóan magunkévá tesszük. Szíves üdvözet. — *Pataký Béla IV. el. o. t.* Rejtvénymegfejtésed a rovatvezetőnek átadtam. — *Jónás Kató és Öcsi, Herer Ella és Öcsi.* Érdekes, hogy a karácsonyi leveleteket még csak most hozta el a postás bácsi és az azután küldött levél, az újévi, már rég megérkezett. A karácsonyi levélből tudom meg utólag, hogy Herz Öcsi beteg voltál. No, az a fő, hogy nincs semmi baj. Persze, mert a levelet nem kaptam meg idejében, nem tudtam, hogy ti is szeretnétek szerepelni No majd kipótóljuk a nyáron. — *Horváth Erzsike, Hermann Mariska, Kólya Irma, Salamon Gabi és Jutka, Säplac, Hermann Mariska Balc,* ref. iskolások, mind most léptetek be az Uj Cimborá olvasó táborába. Szeretettel köszöntünk magunk között és várjuk a bemutatkozó leveleteket. — *Csepreghy Gabika és Palika, Rodna.* A januári számot elküldtük. Megkaptátok-e? Régen nem írtatok. — *Kraft Józsefné.* A küldött előfizetés beérkezett. A lapot így tovább is köldjük a kis Gézukának. De ám szeretnének látni a bemutatkozó levelet már.

FEJTÖRŐ

1. Betűrejtvény.

$\frac{s}{zs}$ jármű

2. Földrajzi pótlórejtvény.

...orávia, ...thén, ...anzig, ...ngora, ...uyana,
 ...ral, ...evilla, ...anzibár, ...ongó, ...zsia,
 ...iga.

Afrika mellett fekvő nagy sziget neve.

A 36-ik számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Képrejtvény: Csillagszóró. 2. Névjegy-rejtvény: Kelemen Zsigmond asztalos, Debrecen. 3. Pótlórejtvény: Tompa Mihály (sajtóhibával!) és 4. Szórejtvény: Ahány ház, annyi szokás.

Az 1—2. számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Betűrejtvény: Hadapród. 2. Földrajzi pótlórejtvény: Spanyolország. 3. Ugrórejtvény: Csak addig nyúlózkodj, amíg a takaród ér.

Helyes megfejtést küldtek be: Szekernyés Márton és István Orbán Lacika, Léderer Éva, Salamon gyerekek, Klein Aranka, Pataki Béla, Boda Gizella és Gabriella, Török Magda, Csutak Jolánka, Vámszer Géza és Márta, Enyedi Erzsébet, ifj. Kiss Árpád, Papp Zoli és Pia, Gross Éva, Vass Magda, Hercz Elli, Némethy Nusi és Lidi, Adám Katóka, Tyma Magda, Reha Bertalan, Tóth Aranka, Dregán Gizella, Bánffy Ella, Jónás Kató, Kiss Tihámér, Lukács Magda és Béla, Antal J. Anna.

Könyvjutalomban részesültek: Jónás Kató, Pataki Béla és Orbán Lacika.

Rejtvényt szerkesztő cimborák! A napokban átnéztem a rejtvényt szerkesztő cimborák névsorát s bizony szomorúan állapítottam meg, hogy nagyon kevés cimborá küld be új rejtvényt. Nem hiszem, hogy a tanulás mellett ne maradna annyi időtök, hogy új rejtvényeken törjétek a fejeteket. Milyen dicsőség az, ha valakinek *saját* rejtvénye jön le a lapban. Azt pedig fel sem merem tétélezni rólatok, hogy kifogytatok az ötletekből és újabb rejtvényeket nem tudtok szerkeszteni. Azonban vigyázzatok és önállóan dolgozzatok, mert a *lemásolt* rejtvényeket felismerjük és az csak nektek szégyen. Rajta hát! Mutassátok meg, hogy ügyesek és okosak vagytok, szerkesszettek új rejtvényeket! Aki a legtöbb új rejtvényt küldi be, jutalomban részesül. A nagyobbak keresztrejtvényt is szerkeszthetnek, ami még nagyobb elismerést nyer a szerkesztőség részéről. Várom az új rejtvényeket és üdvözöl benneteket:

A rovatvezető bácsi.

KIADÓ BÁCSI POSTÁJA

Többen fordultak kiadóhivatalunkhoz azzal a kívánsággal, hogy időről-időre közöljük le az Uj Cimborában kinek-kinek az előfizetése lejáratát, mivel otthon nem tartják nyilván. Így aztán a hátralékos előfizetők is mindig tudhatják pontosan a lejáratot. Előfizetőink kívánságának teszünk tehát eleget, amikor a mai számunkban megkezdjük városonként betűrendben az előfizetések lejáratának közlését.

Egyben ismételten kérjük a késedelmes és hátralékos előfizetések beküldését. Igen sokan már évek óta nem fizettek. Azt mindenkinek tudnia kell, hogy az Uj Cimborá nem hasznosító kereskedelmi vállalkozás, hanem küzködő kis magyar ujság, amelyik kizárólag csak az előfizetésekből tartja fenn magát. Tehát minden egyes előfizetés elmaradása a lapot létalapjában rendíti meg. Kérjük tehát a hátralékos előfizetések mielőbbi beküldését. Ha a hátralék olyan nagy, hogy egyszerre való beküldése nagy nehézségbe ütközne, akkor legalább részletekben kérjük a törlesztést, különben a lap küldését március 15 után beszüntetjük.

Aiud. Ács Klárika előfizetése rendezve van 1937 ápr. 1-ig, Aczél Magda 1937 jan. 1-ig, Ambrus Dezső és Zoltán 1937 febr. 1-ig, Bende István 1936 okt. 1-ig, Bethlen-kollégium cserkészcs. 1936 okt. 1-ig, Bocsárdy Bözső 1937 ápr. 1-ig, Borsos Melinda és Barna 1936 okt. 1-ig, Brassai Ella 1937 jan. 1-ig, Csefő Öcsi 19 6 okt. 1-ig, Deésy Árpádné 1936 okt. 1-ig, Demeter Kató 1937 ápr. 1-ig, Dezső Árpád és Lehel 1937 jan. 1-ig, Gálffy Ilka 1937 jan. 1-ig, Geréd László 1936 febr. 15-ig, Harmath Mária és Ferenc 1937 jan. 1-ig, Hegyessy Ica 1936 okt. 1-ig, Imreh Jóska 1936 okt. 1-ig, Incze Gábor 1937 jan. 1-ig, Incze Lajoska 1937 ápr. 1-ig, Kaba Géza 1937 jan. 1-ig, Keresztesi Mária 1937 jan. 1-ig, Keresztes Nagy Éva 1936 okt. 15-ig, Kiss Judit 1936 okt. 1-ig, Knöpfler Margit 1936 okt. 1-ig, Komáromi Éva 1937 jan. 1-ig, Kristyori Edit 1937 jan. 1-ig, Kvacskai Lajos 1936 okt. 1-ig, Lőrincz Éva 1937 ápr. 1-ig, Lőrincz Lajos és Irénke 1937 ápr. 1-ig, Lukács Béla 1936 máj. 15-ig, Makkai Kamilla 1936 szept. 1-ig, Marx Evi és Artur 1937 ápr. 1-ig, Molnár Melinda 1936 okt. 1-ig.

(Folytatjuk.)

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSŐ és SIMON SANDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.